

Dosarul nr. 3ra-1202/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru- (judecător Victor Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău - (judecători Ion Muruianu, Veleri Efros, Nelea Budăi)

Î N C H E I E R E

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător

Judecători

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "ALEXCOM-TRANS",

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "ALEXCOM-TRANS" împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroului Vamal Centru privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "ALEXCOM-TRANS", casată hotărârea din 28 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii pretenției privind anularea deciziei Serviciului Vamal din 04 octombrie 2016, ca fiind tardivă și în această parte pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a ț ă :

La 17 noiembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată "ALEXCOM-TRANS" (în continuare SRL "ALEXCOM-TRANS") s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al RM și Biroului Vamal Centru, solicitând anularea deciziei Serviciului Vamal din 04 octombrie 2016 privind examinarea contestațiilor SRL "ALEXCOM-TRANS", depuse împotriva actelor de inspecție nr. DV 11380 din 15 septembrie 2016 și nr. DV 11381 din 15 septembrie 2016 ale Biroului Vamal Centru; anularea actului de inspecție nr. DV 11380 din 15 septembrie 2016 și nr. DV 11381 din 15 septembrie 2016, prin care a fost rectificată valoarea în vamă pentru

marfa declarată la 15 septembrie 2016; obligarea Biroului Vamal Centru să aplice metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa importată în 15 septembrie 2016; obligarea Biroul Vamal Centru să efectueze recalcularea impozitelor plătite la perfectarea declarației vamale în baza valorii tranzacției cu marfa importată în 15 septembrie 2016; obligarea Biroul Vamal Centru să restituie SRL "ALEXCOM-TRANS", suma importului plătit excesiv în mărime de 61 798, 79 lei și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 3-5).

În motivarea acțiunii a indicat că, la 15 septembrie 2016, SRL "ALEXCOM-TRANS", a depus la Biroul Vamal Centru declarații primare și declarații privind valoarea în vamă a mărfurilor, prin care a declarat valoarea în vamă a mărfurilor, prezentând actele de însoțire, care au stat la baza operării importurilor efectuate și care atestă totalitatea cheltuielilor suportate.

A susținut că Biroul Vamal Centru a acceptat toate actele prezentate, însă a respins valoarea în vamă declarată, majorând-o ilegal, fiind emise două acte de inspecție din 15 septembrie 2016, prin care a fost rectificată valoarea în vamă pentru marfa declarată și care i-au fost aduse la cunoștință la data de 15 septembrie 2016, dată din care a început să izvorască dreptul de a înainta contestații în conformitate cu art. art. 288, 289 și 292 Cod Vamal.

A mai indicat că, la data de 23 septembrie 2016, SRL "ALEXCOM-TRANS", prin intermediul poștei a înaintat Serviciului Vamal al RM contestații împotriva actelor de inspecție a Biroul Vamal Centru din 15 septembrie 2016.

Societatea-reclamanta a invocat că, prin scrisoarea nr. 28/11-14956 din 04 octombrie 2016, SRL "ALEXCOM-TRANS" a fost informată despre decizia Serviciului Vamal al RM privind examinarea contestațiilor depuse împotriva actelor de inspecție din 15 septembrie 2016 ale Biroului Vamal Centru, potrivit căreia s-a respins cererea ca fiind nefondată.

SRL "ALEXCOM-TRANS", a considerat că decizia Serviciului Vamal al RM din 04 octombrie 2016 și actele de inspecție din 15 septembrie 2016, sunt ilegale.

În susținerea poziției sale, reclamanta a comunicat că, la 15 septembrie 2016, a depus declarațiile vamale primare și declarațiile DVV-1 privind importul de piersici, rodii, kiwi și grape-fruit cu valoarea declarată în sumă totală de 402745, 52 lei, însă Biroul Vamal Centru a întocmit actele de inspecție, prin care a solicitat prezentarea actelor potrivit fișei nr. 1, iar dat fiind faptul că, toate actele de care dispunea SRL "ALEXCOM-TRANS", la acel moment, privind tranzacția indicată, au fost prezentate și de alte acte suplimentare nu dispunea, de către Biroul Vamal Centru a fost înaintată fișa-act nr. 2.

Societatea-reclamanta a mai explicat că informațiile solicitate nu puteau fi prezentate de către SRL "ALEXCOM-TRANS", deoarece informația reprezintă un secret comercial al altor agenți economici, despre care fapt a fost înștiințat colaboratorul vamal.

A precizat că în urma majorării în vamă a valorii mărfii, conform procedurii vamale imperative, au fost perfectate alte declarații vamale, în care SRL "ALEXCOM-TRANS", trebuia să indice valoarea statică majorată, privind importul de piersici, rodii, kiwi și grape-fruit în sumă totală de 702 542,35 lei.

A susținut că deși SRL "ALEXCOM-TRANS", a prezentat Biroului Vamal Centru toate documentele necesare, în conformitate cu prevederile Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 2007 și Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002, solicitate de către autoritatea vamală și necesare pentru confirmarea valorii în vamă a mărfii importate, autoritatea vamală nu și-a schimbat decizia de majorare a valorii în vamă adoptată în temeiul actelor de inspecție din 15 septembrie 2016.

Reclamantul a opinat că dispunea de toate documentele necesare întru confirmarea valorii în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal, inclusiv factura (invoce), care a fost determinată și declarată în baza valorii tranzacției cu marfa importată, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) și art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 2007.

În concluzie, reclamantul a remarcat că Biroul Vamal Centru a dispus majorarea valorii în vamă, aplicând metoda de rezervă de determinare a valorii în vamă a mărfii, conform art. 17 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 2007, întocmind actele de inspecție din 15 septembrie 2016, iar în rezultatul acestei majorări SRL "ALEXCOM-TRANS" a fost impusă să achite neîntemeiat drepturile de import din suma de 702 542, 35 lei, pe când urma să achite din suma de 402745,52 lei, fiind achitată nejustificat, suplimentar suma de 61798,79 lei.

A menționat că la data de 23 septembrie 2016 a contestat actele menționate, prin două contestații înaintate către Serviciul Vamal al RM, însă cererile au fost respinse.

Prin urmare, a considerat că acțiunile Biroului Vamal Centru sunt nemotivate și ilegale, întrucât SRL "ALEXCOM-TRANS" a respectat procedura stabilită la determinarea și declararea valorii în vamă a mărfurilor introduse și conform art. 7 pct. 2 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 2007, au fost prezentate documentele justificative privind veridicitatea datelor privind valoarea în vamă anunțată.

În acest sens a susținut că la acumularea informației privind valoarea în vamă, organul vamal antrenat în vămuirea mărfurilor, urma să prezinte informații, care nu sunt deținute de către declarantul SRL "ALEXCOM-TRANS", inclusiv despre prețurile de referință la mărfurile din circuitul comerțului extern, precum și de date privind mărfurile identice sau similare, a căror perfectare vamală a efectuat-o anterior.

A invocat că acțiunile Biroului Vamal Centru nu au fost transparente, potrivit cărora metodele specificate la art. art. 11, 12, 13, 15 și 16 din Legea cu privire la tariful

vamal, nu pot fi utilizate față de SRL "ALEXCOM-TRANS", astfel valoarea în vamă a mărfii determinându-se prin metoda de rezervă, cu majorarea plăților vamale în sumă totală de 61798, 79 lei.

A mai relevat că conform anexei nr. 4 la Legea cu privire la tariful vamal, consecutivitatea aplicării metodelor de determinare a valorii în vamă a mărfii trebuie să fie cu o flexibilitate rezonabilă în aplicarea metodelor ce ar fi conformă obiectivelor și prevederilor legii. Astfel, reclamanta a precizat că în temeiul art. 6, 1, 17 din Legea cu privire la tariful vamal și pct. 19 al Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, organul vamal subiectiv, neîntemeiat și nefondat, fără prezentarea motivelor legale și temeiurile clare a aplicat direct metoda de rezervă față de SRL "ALEXCOM-TRANS".

A susținut că nu este de acord cu rectificarea efectuată de organul vamal, chiar dacă declarantul este în drept să nu introducă modificările respective în declarația valorii în vamă a mărfurilor sau să nu semneze tipizatele declarației valorii în vamă a mărfurilor în care se indică valoarea în vamă a mărfurilor, recalculată de colaboratorul organului vamal.

Reclamanta a indicat că, ținând cont de specificul procedurii indicate, de faptul că marfa declarată este ușor alterabilă, precum și de faptul că, în asemenea procedură marfa nu poate fi descărcată din transport până la soluționarea situației litigioase, SRL "ALEXCOM-TRANS" trebuia să evite procedura respectivă.

Ulterior, societatea-reclamantă a depus o cerere privind concretizarea pretențiilor din cererea de chemare în judecată solicitând, anularea deciziei Serviciului Vamal al RM din 04 octombrie 2016, privind examinarea contestațiilor SRL "ALEXCOM-TRANS" depuse împotriva actelor de inspecție nr. DV I1380 din 15 septembrie 2016 și nr. DV I1381 din 16 septembrie 2016 ale Biroului Vamal Centru; anularea actelor de inspecție nr. DV I1380 din 15 septembrie 2016, prin care a fost rectificată valoarea în vamă pentru marfa declarată în data de 15 septembrie 2016; obligarea Biroului Vamal Centru să aplice metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa importată în 15 septembrie 2016; obligarea Biroului Vamal Centru să efectueze recalcularea impozitelor plătite la perfectarea declarației vamale în baza valorii tranzacției cu marfa importată în 15 septembrie 2016; obligarea Biroului Vamal Centru să restituie SRL "ALEXCOM-TRANS" suma importului plătit excesiv în mărime de 61798,79 lei și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.67).

Prin hotărârea din 28 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL "ALEXCOM-TRANS" împotriva Serviciului Vamal al RM și Biroului Vamal Centru, în partea anulării deciziei Serviciului Vamal din 04 octombrie 2016 privind examinarea contestațiilor SRL "ALEXCOM-TRANS" depuse împotriva actelor de inspecție nr. DV I1380 din 15 septembrie 2016 și

nr. DV I1381 din 15 septembrie 2016 ale Biroului Vamal Centru și actele de inspecție nr. DV I1380 din 15 septembrie 2016 și nr. DV I1381 din 15 septembrie 2016, prin care a fost rectificată valoarea în vamă pentru marfa declarată în data de 15 septembrie 2016, s-a respins ca fiind tardivă, iar în partea obligării Biroului Vamal Centru să aplice metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa importată în 15 septembrie 2016, obligării să efectueze recalcularea impozitelor plătite la perfectarea declarației vamale în baza valorii tranzacției cu marfa importată în 15 septembrie 2016, precum și obligarea restituirii sumei plătite excesiv, s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d. 104-109).

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 29 martie 2018, a admis apelul declarat de SRL "ALEXCOM-TRANS", a casat hotărârea din 28 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii pretenției privind anularea Deciziei Serviciului Vamal din 04 octombrie 2016, ca fiind tardivă, iar în această parte se pronunță o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată, cu privire la anularea Deciziei Serviciului Vamal din 04 octombrie 2016, se respinge ca neîntemeiată. În rest, hotărârea s-a menținut. (f.d. 151-162).

Instanța de apel a considerat eronată concluzia instanței de fond, potrivit căreia cererea de chemare în judecată, depusă la data de 17 noiembrie 2016, este una tardivă, în condițiile în care probatoriul anexat cu certitudine justifică faptul că cererea de chemare în judecată a fost depusă în termenul legal de 30 de zile, prevăzut la art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ.

Dat fiind faptul că instanța de apel a ajuns la concluzia că cererea de chemare în judecată în partea anulării deciziei Serviciului Vamal al RM din 04 octombrie 2016, a fost depusă în termen, Colegiul civil a casat în această parte a hotărârii din 28 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a emis o nouă hotărâre în partea casată, prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL "ALEXCOM-TRANS" cu privire la anularea deciziei Serviciului Vamal al RM din 04 octombrie 2016, s-a respins ca neîntemeiată, cu menținerea în rest a hotărârii primei instanțe.

În acest sens, Colegiul civil a concluzionat că, Actele de inspecție nr. I1380 și nr. I1381 din 15 septembrie 2016, nu reflectă incorectitudinea acțiunilor întreprinse de Biroul Vamal Centru la aprecierea corectă a valorii în vamă a mărfurilor, or, după cum s-a constatat Organul vamal este în drept să nu determine valoarea în vamă a mărfurilor importate pe baza metodei valorii de tranzacție, în cazul în care persistă îndoieli că valoarea declarată nu reprezintă suma totală.

Colegiul a statuat că, argumentele expuse de către SRL "ALEXCOM-TRANS" în cererea de apel au un caracter declarativ și nu constituie temei de casare a hotărârii instanței de fond, care a fost adoptată cu interpretarea corectă a cadrului legislativ relevant speței cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor.

Instanța de apel a constatat că contrar solicitărilor Biroului Vamal din Actele de inspecție, potrivit cărora SRL "ALEXCOM-TRANS" urma să prezinte un set de acte pentru a fi confirmată valoarea declarată, ultimul nu a prezentat dovezi că a înlăturat acest impediment, solicitând în acest sens anularea Actelor de inspecție.

La 03 iulie 2018, SRL "ALEXCOM-TRANS" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea înaintată (f.d.165-167).

Reiterând motivele de fapt și de drept invocate în instanțele ierarhic inferioare, recurentul în cererea de recurs și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând că instanța de apel la emiterea deciziei sale de respingere a acțiunii nu a ținut cont de faptul că recurentul a demonstrat pe deplin posibilitatea de evaluare în vamă a mărfii potrivit metodei nr. 1, adică în baza prețului plătit sau care urmează a fi plătit.

Totodată, recurentul consideră că instanța de apel a dat o apreciere greșită facturii externe (invoice) care demonstrează pe deplin prețul care urmează a fi plătit și temeinicia aplicării metodei nr. 1 de evaluare a mărfii în vamă.

În susținerea cererii de recurs, recurentul a mai indicat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin faptul că intimatul nu a prezentat probe concludente și pertinente referitor la legalitatea acțiunilor colaboratorilor vamali și necesitatea majorării valorii în vamă, în condițiile în care SRL "ALEXCOM-TRANS" a prezentat toate actele justificative, care confirmă date reale și veridice despre prețul tranzacției, greutatea reală, valoarea în vamă a mărfii, valoarea ce urmează a fi stabilită doar în baza metodei nr. 1

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 10 august 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor câte o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 170).

Până la examinarea cauzei, intimații Serviciul Vamal al Republicii Moldova și Biroul Vamal Centru nu și-au valorificat dreptul său procedural de a depune referință la cererea de recurs. Prin urmare, astfel având în vedere că referințe nu a fost depuse în termenul stabilit, admisibilitatea recursului urmează a fi examinată în lipsa referințelor intimațiilor.

Verificând argumentele invocate de recurent în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. a¹) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5).

În conformitate cu art. 429 alin. (4) și (5) Cod de procedură civilă, nu pot fi atacate cu recurs:

- a) deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare care nu se supun niciunei căi de atac;
- b) hotărârile în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art.374;
- c) deciziile emise de instanța de apel, fără drept de recurs.

Nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art.430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs dacă părțile consimt expres în fața primei instanțe prin înscris autentic sau prin declarație verbală consemnată expres în procesul-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.

În speță, recursul este declarat împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care poate fi atacată cu recurs și respectiv recursul declarat de SRL ”ALEXCOM-TRANS” nu poate fi considerat inadmisibil în temeiul art. 433 lit. a¹) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În corespundere cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit scrisorii de însoțire nr. 4089 (f.d. 163), decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la 27 aprilie 2018. Având în vedere că la materialele dosarului lipsește dovada recepționării de către recurent a deciziei contestate, recursul declarat la 03 iulie 2018 se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost declarat de avocatul Alexandru Tonu, din numele și interesele SRL ”ALEXCOM-TRANS”, în temeiul mandatului avocațial nr. MA 0949306 din 16 noiembrie 2016, astfel temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. a¹), b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter

devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Iar, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, recurentul a reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel și instanța de fond s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanțele inferioare nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or, prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul învederează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de SRL ”ALEXCOM-TRANS” inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de SRL ”ALEXCOM-TRANS” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Visternicean

Luiza Gafton